

2008-09-04, Četvrtak, 04 Rujan 2008

Kamićak: Pravda je univerzalni pojam; kako za koga!?

Pravda je univerzalni pojam; kako za koga!?

Bivši zapovjednik vojno-pomorske oblasti Boka, Miodrag Jokić, 18. ožujka 2004. na haaškom Tribunalu proglašen je krivim i osuđen na sedam godina tamnice pošto je u ožujku 2003.g. priznao krivicu po šest točaka optužnice za napad JNA-ratne mornarice na dubrovački Stari grad.

Od danas on je na slobodi jer su mu istekle dvije trećine 'kazne' u lijepoj državi Danskoj pa ima pravo na pomilovanje!

Sudac pravde po haaškom poučku, Fausto Pocar-Talijan podrijetlom-u toj odluci navodi kako je Jokić bio 'miran i tih' zatvorenik, 'vrlo postojan radnik' u zatvorskoj tekstilnoj radionici i da je bio 'očinska figura' drugim zatvorenicima; lijepo i srcepateljno.

Simptomatično, upravo talijanski Sud u Rimu nije isporučio Hrvatskoj ratnog zločinca Iliju Brčića, bivšeg kap. bojnog broda JNA mornarice-razarača 'Pula', nepravomoćno osuđenog u Hrvatskoj na 15 godina tamnice zbog granatiranja civilnih naselja na otocima Braču i Šolti, a razlog je: Talijani ne vjeruju u pravednost hrvatskih sudova.....i uz to opstruiraju međunarodnu potjernicu Interpola!?

Treba li ovome uopće i dodati i imena onih koje je **univerzalna pravda** daleko zaobišla kao što su Veljko Kadijević, Blagoje Adžić, kapetan Dragan, Milan Španović, Damir Travica i brojni drugi?

Miodrag Jokić je predano surađivao s haškim tužiteljstvom i svjedočio protiv svog ratnog suborca, generala Pavla Strugara također osuđenog za napad na Dubrovnik, najprije na osam pa onda zbog bolesti na sedam i po godina tamnice; Jokić se još, ali samo pred sudom, i pokajao za počinjeni zločin.

A što je s trećim optuženim za razaranje Dubrovnika, Rambom?

Nakon što je Haag taj slučaj 2003.g. prepustio srpskom pravosuđu(?), Specijalni sud za ratne zločine u Beogradu odbacio je prošle godine, zbog bolesti(-teške psihičke poremećenosti, paranoje?-)-optuženog, optužnicu protiv Vladimira Kovačevića-Ramba, koja ga je teretila za neselektivno granatiranje Dubrovnika 1991. godine.

Dakle, uz 'amnestiranog' paranoika Ramba, Strugar i Jokić dobili su po zapovjednoj odgovornosti zajedno 14,5 godina tamnice koja umanjena za 3 godine Jokićeva pomilovanja iznosi 11,5 dok je **'spasitelj Like'**, hrvatski general Mirko Norac na županijskom Sudu u Zagrebu dobio uz postojećih 12 još dodatnih 7 godina za Medački džep što ukupno iznosi 19 godina robije; u obrazloženju, doduše, nepravomoćne presude lakonski stoji: **znao je za počinjene zločine a nije ih spriječio!**

Razlika je u tomu što je Norac navodne ratne zločine neodgovorno tolerirao, ali ne i počinio, u oslobađanju rodne grude a Strugar&Co. zločine su itekako namjerno počinili u pljačkaškoj agresiji na našu Domovinu; a to je radikalno značajna razlika!

Usporedbe radi:

Tijekom agresije na Dubrovnik poginulo je više od 300 hrvatskih branitelja i civila, 33 tisuća ljudi moralo je napustiti svoje domove, a kroz srbo-crnogorske logore u Bileći i Morinju prošla su 423 zarobljenika s područja Dubrovačko-neretvanske županije, od kojih je njih 292 bilo zatočeno u Morinju, a u Bileći 131.

Od tortura i zlostavljanja u tim 'sabirnim centrima', prema riječima predsjednika Udruge dubrovačkih logoraša Zdenka Bulića, preminule su tri osobe, a od njihove razmjene, 12. prosinca 1991. i 1. srpnja 1992. godine, do danas je njih **56 umrlo od posljedica batinanja i psihičkog terora doživljenih u Morinju i Bileći.**

Za razliku od toga, a prema dokazima izvedenim na Županijskom sudu u Zagrebu, u akciji Medački džep poginula su 23 srpska 'civila' a uz to ubijeno i 5 ratnih zarobljenika. Zapisnike s patologije u Rijeci glede ubijenih srpskih 'civila' nikad nije dobio tadašnji čelnik SIS-a Miro Međimorec a ti zapisnici nikad nisu bili ni predloženi javnosti niti je Međimorec bio pozvan svjedokom obrane na suđenju Norcu i Ademiju, zašto?

Pa, moglo bi se utvrditi da su ti 'civila' ubijeni streljivom kalibra 5,56 kojeg upotrebljava kanadska vojska čiji časnici danas nečasno svjedoče za/protiv Gotovine i dr.!?

A evo kako su Jokić i Strugar-danas, eto, 'mirni i tihi' ljudi-svom silinom prekomjernog bombardiranja/granatiranja 'dejsvovali' po biseru svjetske (pa i njihove!?) kulturne baštine. Svatko onaj tko kroz vrata **Od Pila** ulazi na Stradun može na velikoj ploči-tabli zapaziti označene pogotke na staroj gradskoj jezgri počinjene od agresorske, kopneno-pomorske JNA-artiljerije.

U prigodnom elaboratu koji je izradio Zavod za zaštitu spomenika kulture RH u suradnji s UNESCO-om, utvrđeno je da su 1991. i 1992. godine od 824 zgrade u Starom gradu projektilima pogođene 563 zgrade (odnosno 68,33% od ukupnog broja stambenih zgrada u Starom Gradu!).

Direktnim pogocima oštećeno je 438 krovova, a krhotinama projektila 262 krova. Na fasadama zgrada i na popločanim ulicama i trgovima evidentirano je 314 direktnih pogodaka. Posljedice granatiranja dubrovačkog Starog grada samo na dan svetog Nikole-zaštitnika pomoraca, 6. prosinca 1991. bilo je potpuno razaranje šest palača-kulturnih spomenika pod zaštitom UNESCO-a:

Festivalska palača u ulici Od Sigurate 1, Palača-ulica Od Sigurate 2, Palača Martinušić-ulica Sv. Josipa 1, Palača-ulica Od Puča 11, Palača-ulica Od Puča 16, Palača Sorkočević-ulica Miha Pracata 6.

Ništa od navedenog nisu bili vojni objekti a na početku JNA-agresije od Dubrovnika do Konavala aktivno su djelovala 4 hrvatska policajca na čelu s Đukom 'Legendom'!

Dakle, ovo što se desilo tijekom pljačkaškog i razbojničkog pohoda srbo-crnogorske armade od 30.000 vojnika i rezervista na dubrovačkom području točno i precizno je evidentirano, od stradanja Grada i potpune destrukcije, primjerice hotela 'Belvedere', 'Imperial', 'Libertas', pa sve do pljačke klavira Tereze Kesovije u Konavlima, za razliku od aktualnih svjedočenja u Haagu po kojima čak i svjedoci politički montirane optužbe proživljavaju izvjesnu moralnu katarzu za sve neistine koje su svojedobno zapisali u očigledno zloj namjeri.

Dovoljan primjer tomu je to, kako pred haaškim Tribunalom ovih dana svjedoči i opet jedan kanadski časnik Phil Berikoff, koji je u svom dnevniku iz vremena akcije 'Oluja' napisao kako je u Kninu vidio 300 do 400 mrtvih civila:

«Udaljio sam se(?) danas od te procjene jer osobno nisam vidio te silne leševe a taj podatak dobio sam od svoga nadređenoga, pukovnika Andrewa Leslieja; napominjem, mrtve ljude nisam vidio.

Mnogo ljudi, uključujući i mene, imalo je tendenciju da pretjeruje.

Ta je informacija bila (zlonamjerno, op.a.!?) pretjerivanje», kazao je svjedok-'pokajnik' Phil Berikoff potvrđujući time da su njegovi prvotni podatci bili neistiniti, ishitreni.

Prema njegovim riječima, tijekom dva dana operacije 'Oluja', 4. i 5. kolovoza 1995. godine, nekoliko puta je iz svog netaknutog ureda, unatoč 'opasnom'

granatiranju, prošetao gradom te vidio tek oko 15 do 20 ranjenika u bolnici i oko nje.

Neki su bili vojnici, a neki su imali na sebi samo dijelove maskirne-dakle vojničke-uniforme, kazao je zbunjeni Phil.

Osim toga, po nalogu svog nadređenog Andrew Leslie-a napravio je 154 fotografije na kojima je uočljivo da je 4. i 5. kolovoza 1995.g. tijekom hrvatskog granatiranja oštećeno tek oko stotinjak kuća u Kninu!

Upitan od odvjetničkog tima branitelja što bi on kao časnik učinio da je bio na mjestu hrvatskih zapovjednika u 'Oluji' odgovorio je....jednako tako bi zapovjedio granatiranje sredstava veze i dr. vojnih ciljeva!

U zapisnik suđenja a na zahtjev obrane uneseno je i to da je Knin pogođen neselektivnim raketiranjem iz višecjevnog bacača raketa VBR-63, 128 mm. iz pravca nedaleke Strmice koja je 4. i 5. kolovoza 1995.g. nedvojbeno bila pod kontrolom srpskih snaga.....što je i Berikoff potvrdio!

Očito je da se takozvani zločinački poduhvat 'Oluja' uz ovakve svjedoke optužbe pretvara na haaškom Tribunalu u zločin protiv pravde....i postaje njenom negacijom kao pojma univerzalnosti!

kamićak